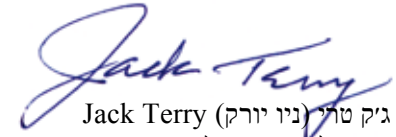

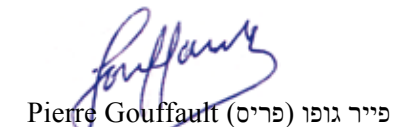
זו צוואתנו.

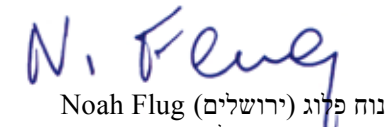

ג'ק טרי (ניו יורק) Jack Terry
ארגון פלוסנבורג הבינלאומי

אלברט ואן אוי (בריסל) Albert van Hoey
ארגון דורה מיטלבווא הבינלאומי

רוברט פינסון (טור) Robert Pinçon
ארגון נוינגמה הבינלאומי

אנט שאלו (פריס) Annette Chalut
ארגון ראונסבריק הבינלאומי

פייר גופו (פריס) Pierre Gouffault
ארגון סקסנהאוזן הבינלאומי

נוח פלוג (ירושלים) Noah Flug
ארגון אושוויץ הבינלאומי

סם בלוך (ניו יורק) Sam Bloch
הברית העולמית של יוצאי ברגן בלזן

ברטראנד הרץ (פריס) Bertrand Herz
ארגון בוכנוואלד הבינלאומי

מקס מנהיימר (מינכן) Max Mannheimer
ארגון דכאו הבינלאומי

אורי חנוך (ירושלים) Uri Chanoch
העמותה הבינלאומית של ניצולי מחנה המשנה דכאו

נגד שכחה, למען שימור מקומות אותנטיים, למען קבלת אחריות

אשמה אחת אל מול האחרת, לדירוג סבלם של קורבנות, להבאת קורבנות לידי תחרות ביניהם ולערבוב ארועים היסטוריים האחד עם השני. לכן אנחנו מחזקים את קריאתו של נשיא הפרלמנט האירופי לשעבר וניצול אושוויץ, סימון וויל, בפני הבונדסטאג הגרמני בשנת 2004 להמשכיות הזיכרון: "אירופה צריכה לדעת את ההיסטוריה שלה כולה כמקשה אחת ולהכיר בה, על צדדי האור וצדדי החושך שלה; כל מדינה חברה צריכה לדעת את טעויותיה וכישלנותיה ולהודות בהן, להיות בשלום עם עברה, על מנת שתהיה מסוגלת להיות בשלום גם עם שכנותיה."

אנו הולכים ומתמעטים. בכל הדרגים בארגונים, אותם אנו מייצגים, מצטרפים לשורותינו אנשים חדשים, הן ברמה הלאומית והן בזו הבינלאומית, בכדי לשמר את הזיכרון: הם נותנים לנו ביטחון בעתיד, הם ממשיכים את עבודותינו. הדיאלוג, אשר החל עמנו, חייב להימשך עמם. לצורך עבודה זו הם זקוקים לתמיכה של המדינה והחברה.

עדי הראיה האחרונים פונים לגרמניה, לכל מדינות אירופה ולקהילה הבינלאומית, כדי שישמרו ויעריכו את היכולת האנושית לכבד זכר ולזכור גם בעתיד. אנו קוראים לדור הצעיר להמשיך את מאבקנו נגד האידאולוגיה הנאצית ולפעול למען עולם צודק, שוחר שלום וסובלני. עולם, בו לאנטישמיות, לגזענות, לשנאת האחר ולימין הקיצוני אין מקום.

אנו, החתומים מטה, ניצולי מחנות הריכוז הגרמניים, נשים וגברים, מייצגים את הארגונים הבינלאומיים של אסירי מחנות הריכוז ומחנות המשנה שלהם. אנו מציינים את זכר משפחותינו שנרצחו ואת זכרם של מיליוני הקורבנות, אשר הומתו במקומות רצחניים אלה. רדיפתם ורציחתם ממניעים גזעיים, פוליטיים, דתיים, חברתיים, ביולוגיים וכלכליים וכן מלחמה נפשעת הובילו את העולם אל פי התהום והותירו אחריהם אי יציבות נוראית.

לאחר שחרורנו נשבענו לבנות מחדש עולם של שלום וחופש: נרתמנו למען מניעת הופעה חוזרת של פשעים אלה, אשר לא ניתן להשוותם לכל פשע אחר. לאורך כל חיינו מסרנו עדויות, לאורך כל חיינו עשינו כל שביכולתנו לשתף אנשים צעירים בנסיונותינו וחוויותינו ובגורמים להם.

וזאת בדיוק הסיבה לכאבנו וזעמנו הרב, משום שאנו נאלצים היום לקבוע: העולם למד מעט מדי מן ההיסטוריה שלנו. וזאת בדיוק הסיבה לכך, שעל האזרחים ועל המדינות כאחד מוטלת המשימה להמשיך לעלות ולציין את זכרונה וזכרה של היסטוריה זו.

מחנות הריכוז לשעבר הם היום עדויות אבן: הם זירות פשע, בתי קברות בינלאומיים, מוזיאונים ומקומות למידה. הם משמשים עדות ניצחת נגד הכחשה והפחתת ערכם של הפשעים והם חייבים להישמר לעולם. הם מקומות של מחקר מדעי ושל פעילות חינוכית. התמיכה הפדגוגית של המבקרים חייבת להיות מובטחת ולהינתן במידה הראויה.

פשעי הנציונל סוציאליסטים נגד האנושות, שאין להם אח ורע ומעל לכל בהקשר זה השואה נעשו באחריות גרמנית. גרמניה עשתה רבות על מנת להתמודד עם ההיסטוריה שלה. אנו מצפים כי הרפובליקה הפדרלית של גרמניה ואזרחיה יתמודדו גם בעתיד עם אחריותם תוך הכרה במחויבותם המיוחדת.

אבל גם לאירופה יש משימה: במקום לקדם את האידאליים שלנו למען דמוקרטיה, שלום, סובלנות, הזכות להגדרה עצמית וזכויות האדם, נעשה לעיתים תכופות שימוש בהיסטוריה כדי לזרוע מחלוקת בין אנשים, קבוצות ועמים. אנו מתנגדים בזאת להעמדת